

кетари“ на подпоручикъ Стефановъ, командиръ на 9-та рота отъ 5 и пех. Дунавски полкъ, които на 8 ноемврий 1912 година въ голѣмото сражение при Бунаръ-Хисаръ, когато полка се преполови въ неравенъ бой съ врага, десетъ срещу единъ, до рѣка Пурали, въ лашчината надъ колибитѣ, точно тамъ кждето славно падна командира на полка, полковникъ Петровъ, поеха отъ ржцето му знамето на полка и го спасиха, а съ него спасиха и честъта на майка България.

Чипрутъ Азаря взе живо участие и въ Голѣмата война, кждето е на два пжти раняванъ и за бойно отличие произведенъ въ чинъ мл. подофицеръ.

И сега, ако на родината се наложи трета война, Чирпуть Азаря заявява най-решително и недвусмислено, че въпрѣки бѣлитѣ си коси и напреднали години, съ готовность ще се отзове на повелята на Царя и ще си вземе мѣстото въ окопитѣ или бойнитѣ вериги.
